

Conte 18

En un país molt llunyà, fa molts i molts anys, un grup de veïns vivia en un poblat on era tradició, un cop a l'any, celebrar una prova.

Aquell any la Pepita, a qui tothom anomenava àvia perquè era la més velleta del poble va dir:

<<Aquest any la prova serà molt senzilla. Farem uns forats ben profunds a terra i els omplirem de serps. Els candidats que vulguin guanyar només hauran de passar la nit dins un dels forats i sortir-ne sants i estalvis>>.

Un silenci absolut seguí les paraules de la Pepita. Aquella era la prova més complicada que s'havia fet mai. Ben segur no sortiria cap voluntari per passar-la.

Però, al cap d'uns minuts, en Pau, en Miquel i en Pere, es van aixecar, es van acostar a l'àvia Pepita i cadascun va dir: <<Faré la prova i guanyaré>>.

Mans a l'obra: varen cavar tres forats molt profunds i, en acabar, la Pepita es va fer portar una caixa plena de serps que tenia preparada manant les repartissin dins cada forat.

Cada home va baixar al seu pou i, des de fora, els van tapar amb taulons de fusta. Quan varen acabar, tothom se'n va anar a dormir.

L'endemà de bon matí, la Pepita es va llevar i va convocar a tots els veïns per decidir qui havia estat el guanyador.

En el primer pou només hi havia les serps, en Pau havia fugit.

Quan van destapar el segon, en Miquel era tranquil·lament assegut al centre del forat, amb totes les serps mortes al seu voltant.

Quan van destapar el tercer, en Pere encara estava dormint, arraulit al costat d'una petita foguera i amb les serps al seu voltant.

<<Molt bé, ja hem vist què ha passat a cada pou, ara us demano que em digueu qui creieu que ha guanyat,>>, va dir la Pepita.

<<Creiem que el guanyador ha estat en Miquel que ha estat prou valent per matar aquelles serps verinoses i passar la nit sense perill, en Pau ha fugit perquè ha tingut por i, en Pere, ha estat un inconscient quedant-se tota la nit envoltat d'uns animals que l'haurien pogut matar>>.

La Pepita es va aixecar i, recolzada en el seu bastó, va dir: <<Us heu imaginat que les serps eren verinoses, però ningú havia fet aquesta afirmació, en Pau ha fugit creient que estava en perill, en Miquel les ha matat quan en realitat eren inofensives i en Pere coneixia que les serps no eren verinoses, ha encès una foguera per escalfar-se i dormir millor i les serps no l'han molestat, per tant, és el guanyador>>.

Reflexió:

No és convenient fer un judici ràpid d'una situació; cal actuar però... després de raonar.